

Opsigelse

Til § 29

Stk. 1 er en videreførelse af servicelovens § 26, stk. 3, sidste pkt. Stk. 2 er ny, mens stk. 3 præciserer gældende praksis. Stk. 4 er ny.

Stk. 1 fastsætter, at børn ikke kan opsiges fra et dagtilbud, medmindre kommunalbestyrelsen tilbyder barnet et andet tilsvarende dagtilbud eller et andet relevant tilbud.

Det foreslås, at bestemmelsen om opsigelse udskilles i en selvstændig bestemmelse. Formålet med dette er, at tydeliggøre betingelserne for, at kommunalbestyrelsen ikke kan opsiges et barn fra et dagtilbud uden at flytte barnet til et andet tilsvarende dagtilbud eller et andet relevant tilbud.

Med bestemmelsen fastholdes princippet om, at kommunalbestyrelsen hverken permanent eller midlertidigt kan opsiges et barn fra et dagtilbud.

Ved vurderingen af, om der er tale om "et andet tilsvarende dagtilbud", kan der lægges vægt på, normering, åbningstid, aktiviteter, tilsyn m.v. Ved "andet relevant tilbud" forstås, at kommunalbestyrelsen kan flytte et barn til et andet tilbud efter denne eller anden lovgivning, forudsat at det pågældende tilbud må anses som relevant i forhold til bl.a. barnets alder, modenhed og behov for støtte. Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvis barnet flyttes fra dagpleje til daginstitution, når det fylder 3 år, eller hvis barnet flyttes fra børnehave til fritidshjem i forbindelse med skolestart.

Kommunalbestyrelsen kan flytte et barn fra et dagtilbud efter loven, såfremt det vurderes, at barnet har behov for en sådan særlig støtte, der ikke kan tilbydes i det pågældende dagtilbud, men bør tilbydes via enten en specialplads i et dagtilbud efter loven eller en plads i et særligt dagtilbud efter serviceloven.

Kommunalbestyrelsen kan også flytte et barn f.eks. i forbindelse med tilrettelæggelse eller ændring af dagtilbudsstrukturen i kommunen. Forældre kan generelt ikke modsætte sig, at kommunen flytter barnet til et andet tilsvarende tilbud, da forældrene ikke har ret til eller krav på en plads i et bestemt dagtilbud. Dog er det væsentligt, at forældrene inddrages og orienteres.

Kommunen bør således varsle forældrene om en flytning, så forældrene får mulighed for at overveje det nye tilbud og eventuelt udmelde barnet inden udmeldelsesfristen, jf. bestemmelsens stk. 2, hvis forældrene ikke ønsker at modtage det nye tilbud.

Efter *stk. 2* præciserer, at en privatinstitution ikke kan opsiges et barn, der er optaget i institutionen. Kun i ganske særlige tilfælde kan en privatinstitution opsiges et barn fra en plads i institutionen. Privatinstitutionen kan ikke opsiges et barn under henvisning til, at barnet kræver støtte efter lovforslagets § 4, stk. 2. Kommunalbestyrelsen yder et særligt tilskud til støttepædagog m.v., såfremt kommunen vurderer, at barnet har behov herfor.

I de helt særlige tilfælde, hvor det er åbenlyst, at et barn, der allerede er optaget i en privatinstitution, ikke kan rummes i den pågældende privatinstitution, idet støtte efter § 4, stk. 2, ikke vurderes at være tilstrækkeligt, kan privatinstitutionen opsiges barnet efter forudgående aftale med kommunen. Da kommunens pasningsgaranti først gælder tre måneder fra ansøgningstidspunktet, er det væsentligt, at kommunen og privatinstitutionen har et tæt samarbejde for at sikre, at barnet oplever en sammenhæng i tilbuddene og får sit behov dækket.

Forældrenes manglende betaling for en plads i en privatinstitution anses som et brud på en privatretlig aftale, som kan begrunde, at privatinstitutionen opsiges barnet. I sådanne tilfælde må forældrene søge optagelse af barnet i et dagtilbud, som kommunalbestyrelsen har anvisningsret til, efter de almindelige optagelsesregler. I den forbindelse kan der opstå en periode mellem dagtilbuddet i privatinstitutionen og det kommunale dagtilbud, indtil pasningsgarantien for barnet indtræder. Kommunalbestyrelsen bør i den forbindelse være opmærksom på, at en manglende betaling til privatinstitutionen kan være en indikator for andre problemstillinger i familien, der kan begrunde, at barnet, af hensyn til barnet selv og eventuelle andre børn i familien, umiddelbart bør tilbydes en plads i et kommunalt dagtilbud.

Stk. 3 præciseres det, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte og offentliggøre en frist for udmeldelse af et dagtilbud.

Efter servicelovens bestemmelser påhviler det, f.eks. i forbindelse med en flytning mellem kommuner, forældrene, efter kommunalbestyrelsen fastsatte retningslinjer, at udmelde deres barns plads i et dagtilbud i fraflytningskommunen. Erfaringen viser imidlertid, at nogle forældre fejlagtigt tror, at udmeldelsen sker automatisk, eller at der ikke gælder nogen frist ved udmeldelse i forbindelse med flytning fra kommunen. Forældrene har derfor haft en plads i både fra- og tilflytningskommunen med deraf følgende dobbelt egenbetaling. Med forslaget præciseres kommunalbestyrelsens pligt til at offentliggøre retningslinjerne for udmeldelse og dermed gøre forældre op-